

терата. Остритѣ му зѣби пробиха на нѣколко мѣста кожата. Дѣцата бѣха залисани въ игритѣ и не забѣлѣзаха пакостѣта на Левча.

Обѣдѣ приближи и родителитѣ имѣ се върнаха отъ село съ нова слугиня. Борисовата майка гласѣше обѣда, а слугинята пратиha да помете гостната стая. Като я прѣчисти добрѣ, изнесе кожата на двора да ѝ отрѣска праха отъ

космитѣ. Стопанката отиде при нея, за да ѝ покаже какъ трѣбва да я чисти всѣки день. Като я раздруса изъ въздуха, три дупки се показаха по нея.

— Кой разкъса кожата? извика сѣрдито майката.

— Азъ не съмъ, мамо, оправдаваше се Влади.

— И азъ не съмъ, добави Пенка, ние си играехме далечъ отъ нея.

— Навѣрно тази пакостъ е сторилъ Левчо, каза смутено Борисъ.

— Левчо ли? Тогава ще го подаря на нѣкой селянинъ, за да се махне отъ очитѣ ми, каза майката и го уадри силно по гърба. Горкото куче изквича силно и побѣгна на двора.